1 iyun-Usaqların Beynəlxalq Müdafiəsi günüdür

İbrahim Yusifoğlu

Qıymayın uşaqlara

Ay, günəş istəyirlər,
Nur ələnsin cahana.
Şeh, yağış diləyirlər,
Təbiət gəlsin cana.
İstəyirlər gül, çiçək
Ətri çöksün hər yana.
Raketləri, topları
Tuşlamayın onlara.
Tanrıdan gələn səsdi:
- Qıymayın uşaqlara!

Uşaqları gül üstə
Kəpənəklər gözləyir.
Səkilərdə gəzişən
Göyərçinlər səsləyir.
Bülbüllər, qaranquşlar
Şux nəğmələr bəsləyir.
Bu rəngarəng dünyanı
Boyamayın siz qana.
Ey insan qatilləri,
- Qıymayın uşaqlara!

Arzuları tumurcuq,
İstəkləri qönçədi.
Yaşamaq həvəsləri
Hər istəkdən öncədi.
Baxışları ovsunlu,
Gülüşləri incədi.
Dünyanın sinəsinə
Vurmayın ağır yara.

Ey insan qatilləri,
- Qıymayın uşaqlara!

Əl boyda uşaqların
Ömrünü söndürdünüz.
Gecə şirin yuxuda,
Yataqda öldürdünüz.
Neçə məsum körpəni
Ölümə güldürdünüz.
Bu vəhşi əməllərdən
Dünya gəlibdi zara.
Daha yetər, son qoyun,
Son qoyun terrorlara.
Bu tanrının səsidi:
- Qıymayın uşaqlara!

DOVŞAN GİRDİ BOSTANA
KƏLƏM YEDİ DOSTYANA

-Dovşana bax,dovşana,
Sığınıbdı yovşana.
Gözləyirki, biz gedək,
Gəlib girsin bostana.

Dovşan girdi bostana,
Boylandı dörd bir yana.
Gördü baxan yox ona,
Kələm yedi dostyana.

KƏNDİMİZ

Dağlar qoynunda
Bir kəndimiz var.
Onu görənlər
Heyran qalırlar.
Gözəl yaradıb
Tanrı bu kəndi.
Adamları da
Zəhmətsevəndi.

Gündüzlər günəş
Şəfəq ələyir.
Gecə ay, ulduz
Nura bələyir.

Yazda bulaqlar
Coşub çağlayır.
Dağ çayı daşıb
Yola bağlayır.

Yayda şəhərdən
Qonaqlar gəlir.
Çadırlar qurub
Burda dincəlir.

Çobanlar düzə
Yayır sürünü.
Balıqlar gölə
Qoyur kürünü.

Köçəri quşlar
Qayıdıb gəlir.
Qazlar, ördəklər
Bala bəsləyir.

Babalar hər gün
İş bacarandı.
Nənələr kövrək
Layla çalandı.

Dağların başı
Çənsiz olmayır.
Yemişan, zirinc
Barsız olmayır.
Boldu alması,
Heyvası, narı.
Yaman boy atıb
Qoz ağacları.

Təpələr, düzlər
Nərgiz, lalədi.
Dağ zanbaqları
Gül piyalədi.

Uşaqlar burda
Çox mehribandı.
Gözəl oxumaq
Şərəfdi, sandı.

Çox ətirlidi
Nanə, yarpızı.
Bal tək şirindi
Qovun, qarpızı.

Əgər astaca
Qalxsan bu dağı,
Dərərsən çoxlu
Quzuqulağı.

ÇAYIR

Baba yeri bellədi,
İki kərdi qayırdı.
Torpaqdakı otları
Kərdilərdən ayırdı.
Araz bu vaxt otların
Üstə torpaq yayırdı.
Bu işini babaya
Hələ kömək sayırdı.
Babası görcək onu
Tezcə işdən ayırdı.
Dedi: - Otların yeri
Bostan deyil, bayırdı.
Bürüyür düz-dünyanı,
Araz, bunlar çayırdı.